

9. april 1940 - Varden 9. april 1994 9/4-94

9. april 1940 gikk de tyske troppene til angrep på Norge. Grunnen til denne okkupasjon var at det nazistiske partiet i Tyskland hadde klart å erobre statsmakta i 1933. Dette partiet omskapte Tyskland til ei veldig krigsmakt som i løpet av noen få år la store deler av Europa i ruiner og drepte og lemlestet mange millioner mennesker i krigshandlinger. I tillegg ble andre millioner drept i konsentrasjonsleirer fordi de hadde feil rase, religion eller politisk oppfatning.

Da de tyske troppene kom sto det nordmenn klar til å hjelpe dem, det var de samme som i årene før 1940 hadde vært de mest aktive i å snakke om fedrelandskjærlighet, den nordiske rasen og bruke det norske flagget. Nasjonal Samling sto klar til å trø på den norske sjøkræften, skyte nordmenn og heise solkorset og hakekorsflagget over landet.

Etter krigen ble det gjennom landssvikoppgjøret og at Nasjonal Samling ble forbudt tatt et oppgjør med disse kreftene. Men ikke alle lærte noe av dette, grupper med gamle nazister har fortsatt å eksistere med egen avis og organisasjon. Fra 70-tallet og fremover har disse kreftene sett muligheter for å

skape en ny nazistisk bevegelse i Norge.

Navnene på organisasjonene har vært mange, Nasjonal Ungdomsfylking, Norsk Front, Nasjonalt Folkeparti osv. Disse gruppene ble delvis knust og deres ivrigste tilhengere kastet i fengsel på slutten av 70/begynnelsen av 80-tallet. Men de ivrigste ga ikke opp. På tross av at de strutter av norske flagg og svulstig nasjonalpatos så dyrker de fortsatt kontaktene med de nazistiske kreftene i Tyskland.

Historien gjentar dessverre

seg.

Vi i SOS Rasisme tror ikke at vi nødvendigvis kommer til å oppleve et nytt 9. april, men vi vil bruke denne dagen til å markere vår avsky for disse kreftene, vi sier:

**Aldri mer 9. april!
Aldri mer nazisme!**

Forby all nazistisk virksomhet!

**Straffeloven setter grenser for
rasistiske ytringer -
vi krever at loven nå tas i bruk!**

**For SOS Rasisme,
Laila Hov**

SOS-rasisme og det farlige fiendebildet

SOS-rasisme hadde et innlegg i Varden under tittelen «9. april 1940 - 9. april 1994». Der ble likt og ulikt blandet sammen etter kjent oppskrift. SOS-rasisme hevdet bl.a. at nordmenn sto klar til å hjelpe de tyske troppene da de kom. En av dem som er mest kjent for det er vel politimesteren i Oslo som ikke bare sørget for politiskorte for okkupasjongtroppene i hovedstaden, men også sørget for at tyskerne fikk norske sjåfører og veivisere til videre erobringer nordover.

Han ble ikke straffet. Han hørte ikke til N(asjonale) S(yndebukker). Mener SOS-rasisme at det er mindre umoralsk å trakassere mennesker for meninger og handlinger de blir tillagt og ikke kjenner seg igjen i, enn det er å plage mennesker på grunn av herkomst eller religion?

Det farlige ved å danne seg fiendebilder, er at man da har lett for ikke bare å bli slik som den man har utpekt til fiende er, men slik man tror han er, og det er som oftest mye verre!

Her er tre eksempler.

1) Det gikk et gammelt sagn i Europa, at jøder pleide å kidnappe, drepe og steke spebarn. Kan hende troen på denslags løgner hjalp dem som tilintetgjorde også jødiske spebarn under 2. verdenskrig til å for-

svare overfor seg selv hva de gjorde.

2) De hvite som okkuperte Australia betraktet de opprinnelige innbyggerne, aborigene som villmenn og ikke ordentlige mennesker. Derfor mente erobrerne at de hadde lov til å drive jakt på dem de hadde tatt landet fra. Dermed var de hvite blitt de virkelige villmenn.

3) Takket være NS-folk (NS-LO) har Oslo den sannsynligvis eldste synagoge i det tyskdominerte området fra 2. verdenskrig. Den ble bevart intakt med alt innbo, inkludert Toraruller, bønnebøker og sølvlysestaker.

SOS-rasisme derimot skrotet av å ha fjernet bronseplaten fra det eneste minnesteid i Norge for nesten tusen falne nordmenn.

På platen sto: «Norges falne frontkjempere og frontsostre i 2. verdenskrig til minne. Vi som kom hjem hilser dere». Frontsostre, sanitetere og leger blant dem ofret livet for å redde også fienders liv.

SOS-rasisme lot være å nevne at de samtidig gjernet korset på stedet.

SOS-rasisme bør bestrebe seg på å vise mennesker de er uenige med mer aktelse enn Adolf Hitler gjorde.

I. C. Stridskleiv